

TEIL A: ÜBERSETZUNG

Platon, Menon 73a6–73d10 mit Auslassungen

Tugend – für alle dasselbe?

Sokrates bittet Menon, ihm zu sagen, was seiner Meinung nach Tugend sei. Menon, der in dieser Frage eine ähnliche Auffassung wie der Sophist Gorgias vertritt, zählt nun vielerlei Tugenden für verschiedene Personengruppen auf. Damit gibt sich Sokrates aber nicht zufrieden:

ΣΩ. Τί δέ; Οὐκ ἀνδρὸς μὲν ἀρετὴν εἶναι ἔλεγε πόλιν
εὖ διοικεῖν, γυναικὸς δὲ οἰκίαν;

MEN. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν δυνατόν ἐστίν τινα εὖ διοικεῖν ἢ πόλιν ἢ
5 οἰκίαν ἢ ἄλλο τι μὴ σωφρόνως καὶ δικαίως
διοικοῦντα;

MEN. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐὰν δικαίως καὶ σωφρόνως διοικῶσιν,
δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη διοικήσουσιν;

10 MEN. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τῶν αὐτῶν ἄρα ἀμφοτέροι δέονται, εἴπερ
μέλλουσιν ἀγαθοὶ εἶναι, καὶ ἡ γυνὴ καὶ ὁ ἀνὴρ,
δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης.

MEN. Φαίνονται.

15 ΣΩ. Τί δέ¹ παῖς καὶ πρεσβύτης; Μῶν ἀκόλαστοι καὶ
ἄδικοι ὄντες ἀγαθοὶ ἂν ποτε γένοιτο;

MEN. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ σώφρονες καὶ δίκαιοι ὄντες;

MEN. Ναί.

20 ΣΩ. Πάντες ἄρ' ἄνθρωποι τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀγαθοὶ
εἰσιν· τῶν αὐτῶν γὰρ τυχόντες ἀγαθοὶ γίνονται.

MEN. Ἐοικε.

ΣΩ. Οὐκ ἂν δήπου τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀγαθοὶ ἦσαν, εἴ γε

μη ἢ αὐτὴ ἀρετὴ ἦν αὐτῶν.

25 MEN. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἐπειδὴ τοίνυν ἡ αὐτὴ ἀρετὴ πάντων ἐστίν, πειρῶ εἰπεῖν καὶ ἀναμνησθῆναι· τί φησι Γοργίας αὐτὴν εἶναι καὶ σὺ μετ' ἐκείνου;

30 MEN. Οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ οἷόν τ' εἶναι ἄρχειν τῶν ἀνθρώπων.

ΣΩ. Ἔτι καὶ τόδε σκόπει· ἄρχειν φῆς οἷόν τ' εἶναι. Ἄρ' οὐ μᾶλλον φήσομεν δικαίως ἄρχειν, ἀδίκως δὲ οὐ;

35 MEN. Οἶμαι ἔγωγε· ἡ γὰρ δικαιοσύνη, ᾧ Σώκρατες, ἀρετὴ ἐστίν.

1 Τί δέ *mit Nominativ*: hier: Und wie ist es bei ...?